

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w związku z określeniem w zaskarżonej decyzji systemu odniesienia.
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie i nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w związku z błędnym scharakteryzowaniem w zaskarżonej decyzji zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych jako odstępstwa od normalnego funkcjonowania systemu odniesienia.
3. Zarzut trzeci oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, uznając w zaskarżonej decyzji, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych skutkuje dyskryminowaniem niektórych podmiotów gospodarczych względem innych.
4. Zarzut czwarty oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła prawo lub dopuściła się oczywistych błędów w ocenie, uznając w zaskarżonej decyzji, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie jest uzasadnione charakterem ani ogólną strukturą systemu odniesienia.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – PL/Komisja

(Sprawa T-728/19)

(2020/C 19/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PL (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 sierpnia i 26 września 2019 r. odmawiających w części dostępu do dokumentów wskazanych we wnioskach i wnioskach potwierdzających złożonych przez skarżącego w dniu 4 grudnia 2018 r., zarejestrowanych w dniu 28 lutego 2019 r., na podstawie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, dotyczącego ochrony prywatności i integralności osoby fizycznej.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Arris Global/Komisja

(Sprawa T-731/19)

(2020/C 19/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arris Global Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor, i K. Beal, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo, dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, dokonując wyboru ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była przyjąć jako ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie wyłącznie system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).
2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja w motywach 124–126 zaskarżonej decyzji błędnie odniosła się do przepisów rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] jako do formy odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego ustanowionego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej były traktowane w odmienny sposób.
4. Zgodnie z zarzutem czwartym zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
5. Zarzut piąty dotyczy okoliczności, że nałożenie obciążenia podatkowego na ZSK spełniające przesłanki objęcia zwolnieniem ustanowionym we wskazanym rozdziale 9 jako kategoria narusza swobodę przedsiębiorczości skarżących przewidzianą w art. 49 TFUE.